Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Austregisili Archiepiscopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

refici & recreari meruerit. Sedenti quandoque ad mẽſam, pauper vili indutus habitu & planè, vt videbatur, miſerabilis, ſupplicẽ ſe illi præbuit: quem ilico comiter & multa cũ humanitate vir ſanctus excepit, ſuoq; lateri aſſidere fecit. Sed cũ extremis vix labijs cibum deguſtaſſet, mox à menſa ſurgens: Dominus, inquit, vobiſcum. & ecce, qui viſus fuerat abiecto habitu & deformis, iam pulcherrimus multaque luce coruſcans & candida amictus veſte conſpicitur: qui immenſo ſplendore & iucunditate animum illius mentemque perfuſam reliquit.

Angelus in pauperis forma ei apparet.

Tandem multis ieiunijs & laboribus exhauſtus, cùm diuinitùs obitus ſui tẽpus edoctus eſſet, omni medicamine neglecto, humi ſe proſtrauit, oculiſq; in Crucis imaginem perpetuò defixis, multiſcum lachrymis & ſuſpirijs Deũ precatus eſt, donec ſpiritum redderet. Corpus eius fuit in Trecorum ecclesia humatum, vbi innumeris coruſcans miraculis, animã in cælo perpetuò viuere teſtatur: quem Clemens eius nominis ſextus, diligenti prius de virtutibus miraculiſque eius facto examine, Sanctorum catalogo ſolenni ritu aſcripſit: cuius diploma his geſtis per omnia aſtipulatur.

Sanctiſſimè obit.

VITA B. AVSTREGISILI ARCHIEPIſcopi Bituricenſis. ex ea quæ eſt apud Surium. Floruit temporibus Heraclij Imp. anno Domini [illegible] *numeraturq; triceſimus eius Sedis Epiſcopus.*

20. Maii.

BEatus Auſtregiſilus apud vrbem Bituricenſem patre Gundino natus, Guntranno regi à puero inprimis charus fuit. Poſtquã enim litteris mediocriter imbutus fuiſſet, parens enim regi [illegible] ſuam ei operã nauaret, tradidit. Itàq; cùm tempus non exiguũ in regis aula exegiſſet, & parentes eius ad ma-

In aula Guntranni regis degit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ad matrimonium ineundum, hortantes ſæpiùs
hac de re moleſtiam inferrent, ille, quamuis tota
mente à carnali copula abhorreret, ne tamẽ graui-
tem aliquã eis mœſtitiam inureret: recepit ſe eis
obtemperaturũ. Interim cùm animi anxiùs valdè
fluctuaret, cui viæ potiſſimùm inſiſteret, venit illi
tandem in mẽtem haud procul habitare viros tres, e-
iuſdem nationis & pari facultate. Eorum itaq; no-
mina chartæ inſcripta, altari impoſuit, ſimulq́; vo-
to ſe obſtrinxit, tres noctes in precibus ibidem exa-
cturũ, ac deinde manu ad chartulas miſſa, q̃ primã
apprehendiſſet, eius viri filiã ſtabili ſibi matrimonio
iuncturã. Prima igitur nocte, nõ difficulter ſine ſo-
mno peracta, altera adeò prægrauari cœpit, vt eius
importunitate victus, flexo poplite ſuccubuerit.
Vidit aũt per viſum duo decoro vultu ſenes ante al-
tare ei aſſiſtũt, aitq́; alter ad alterũ: Cuius filiã hic
Auſtregiſilus ducturus eſt vxorem? Reſpõdit alter: Viſio eius.
Tune ignoras, quia iã ſibi deſpõſam habet iuſti iu-
dicis filiã. Sub his verbis Auſtregiſilus expergefa-
ctus cũ animo ſuo voluere cœpit, quænã illa eſſet
iuſti iudicis filia. Cũq́; certi nihil cõſequi poſſet, a-
nimi dubius ibat ad aulã regis, peruenitq́; ad diuerſo-
rium quoddã, vbi hoſpites inuenit ſenẽ pauperẽ cũ
vetula cõiuge. Ibi Vetula viſo Auſtregiſilo, ſomni-
um quod ea nocte habuerat, narrãre cœpit. Videbar
mihi, dicebat, magni cuiuſdã ſoni audire fragorẽ,
quaſi feſtiuo cãtu nuptias Auſtregiſili celebrari.
Vnde mirificè exhilarata, cũ multa alacritate ad
videndam ſponſę tuæ vultum viſura progrederer, tu
quidẽ veſte ornatus nuptiali apparuiſti, ſed puellã
quam te ducturũ audieram, nequaq̃ videre potui.
Sed codicem euangelij manibus te geſtantem vidi:
quem oẽs dilectiſſimam tibi à Deo ſpõſam datam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſſe aſſerebant. Hanc viſionem Auſtregiſilus, vt audiuit, omni humano coniugio poſthabito, intellexit ſe ad ſacram ſacerdotij functionem, à Deo vocari, quarè enixiùs vigilijs precibusq́; inſtare cœpit, ſummaque contentione anniti, vt vocationem ſuam, bonis operibus certam faceret.

Sed totius malitiæ architectus, liuidusq́; humani generis hoſtis, diabolus, cùm videret eũ toto deſiderio ad illam veram vereque beatam æternæ patriç gloriã aſpirare, fraudulentis machinationibus à ſancto propoſito eum retardare conatus eſt. Erat per id tempus in regia, Betellinus quidã, homo potens, qui magnam pecuniæ vim ex regio fiſco, per fraudem auerterat. Cùm autẽ rex cum eo de furto expoſtularet, ille per calumniam in Auſtregiſilum culpã conferre nitebatur. Illis igitur inter ſe diſceptantibus, rex ira vehementer cõmotus, iuſſit eos duello inter ſe decertare, vt fallax diuino iudicio demõſtraretur. Iam certaminis aderat dies, & Auſtregiſilus manè ſurgens, præmiſſis per pueros ſuos, clypeo & iaculo in agrum, vbi rex conflictus ſpectare cõſueuerat, ipſe ad ædem S. Marcelli, precandi cauſa ſe contulit, factaque oratione, conſcientia innocẽtiæ ſuæ fretus, imperterritus ad certaminis locũ properabat: vbi cùm ſuſtineret aduerſarij aduentum, ecce quidam è Betellini miniſtris, nunciat regi anhelus & vultu lugubri mortuũ eſſe Betellinum. Diuina enim vltione eum perſequente, ex equo quem alioquin manſuetiſſimum aſcenderat, deiectus fuerat, eiusque calcibus, miſerandũ in modum protritus, infœlicem animã efflauerat.

Duellũ inter Auſtregiſilũ & Betellinum.

Horrenda mors calumniatoris.

His igitur inſidijs dæmonis fœliciter ſuperatis, Auſtregiſilus bonis operibus quotidiana adijciebat incrementa, totoq́; niſu, ad ſacros ordines aſpirare

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

are cœpit. Acceptis igitur à rege literis, ſumma
uam ipſius voluntate, Antiſiodorum abijt: & à B.
Aunario antiſtite deciſa cæſarie, in clerum adopta-
tus eſt. Deindè ad AEthereum Lugdunenſem epi-
ſcopum profectus eſt: à quo ingenti cum gaudio
ſuſceptus, presbyter & B. Nicetij Abbas ordinatus
eſt. Cùm autem iam tempus à Deo præfinitum ve-
niſſet, quo eum ad ſublimiorem honoris gradum
euehere decreuerat, mortuo Bituricenſi Epiſcopo
Apollinari, in eius locum, omnium vnanimi con-
ſenſu, ſuffectus eſt Auſtregiſilus, quam functionem
annis duodecim, præclarè adminiſtrauit, quemad-
modum ab angelo ei, antè prædictum fuerat. Porrò
quantis eam ſedem virtutibus ac miraculis ador-
nauerit, explicatu eſt difficile. Toto illo tempore,
quo dignitatem illam adminiſtrauit, nullus qua-
uis calamitate vel morbo oppreſſus, virtutis illius
expers fuit. Cæci, claudi, membris omnibus contra-
cti, & à dæmonio vexati, ad eum ferebantur, quib.
ſ precibus, vel oleo benedicto, vel crucis denique
ſigno ſalutem conferebat. Friouala puella, paren-
tibus chariſſima, apud Brioderum, ſæuo adeò dæ-
mone cruciabatur, vt cuncti tantillam ætatem, in
tanta acerbitate, durare poſſe mirarentur. Addu-
citur tandem ad virum Dei. Ille ſentiens hoſtis ver
ſa vexatione puellam exagitari, iuſſit eam altari
propiùs admoueri. Tum corpus Domini priùs ab
ſe confectum ſumptumque etiam puellæ tradidit,
ſtatimque inconditos eius clamores compeſcuit.
Deindè veſtes eius benedixit, & religioſo indutam
habitu à vino carnibuſq; abſtinere præcepit. Quo
facto, profligato dæmone, puella priſtinæ incolu-
mitati reſtituta eſt.

His alijſq; innumeris, quæ ſingulatim proſequi

S. Auſtregiſilus fit preſbyter.

Nota vt tractet dæmoniacam puellam.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Migrat è corpore.

nimis prolixum foret, miraculis clarus, vir ſanctus, è corporis ergaſtulo, ad cęlos migrauit: in cuius exequijs noua itidem increbreſcere cœperunt miracula. Cùm autem adhuc in humanis ageret, peruigili admodum cura, commiſſam ſibi eccleſiam, à luporũ faucibus ſeruare ſtudebat. Cùm enim ex aula Theodorici regis, Guarnerius homo ſæuiſſimus, auaritiæ & turpi lucro addictus, ad Bituricẽſem vrbem, pecuniam à ciuib. exacturus, veniſſet, Auſtregiſilus, vt populum ſuum, ab iniqua exactione liberaret, intrepidè ſe furibundo Guarnerio obiecit, & aſperis, ſanè, verbis increpitum, repulit. Ea iniuria, vt ille putabat, grauiter commotus, ad regem abijt, eiq; illatam ſibi iniuriam grauiter cõqueſtus eſt. Deinde nouo armatus furore, vt, ſimul cum exactione, vindictam repeteret, ad vrbem redijt, ſed vir ſanctus in pace obdormiuerat. Sulpitius verò, qui ei in illa dignitate ſucceſſerat, ingenti formidine oppreſſus, neque viam neque modum inueniebat, quo immminentem cladem, à ſua ſuorumque ceruicibus propulſaret. Ingreſſus itaque in vrbẽ Guarnerius, ſpretis Sulpitij precibus, qui eum ad lenitatem miſericordiamque inflectere nitebatur, ingentem pecuniæ vim, à ciuibus extorſit, rebuſque iam, pro voto expeditis Auſtregiſili, nunquàm preces oblaturus, eccleſiã adit. Vt vidit autem monumentum viri ſancti, à fidelibus Chriſtianis, auro argentoq; mirificè ornatum, dixit, ſanè, arroganter; aurum argentumque illud in pauperes erogari debuiſſe, & nequaquàm ſepulchrum exornari. Cumq; his dictis, à ſepulchro diſcedens, in ipſa baſilica inambularet, lignum quoddam ex alto ruens, graue capiti illius vulnus inflixit. Quo vulnere accepto, voce, qua potuit, exclamauit; Auſtregiſilus

Non patitur plebẽ ſuam inſolita exactione premi.

Sulpitius eſus ſucceſſor.

Exactor improbus diuinitus punitur.

giſilus dum viueret, hoſtili ſemper in me animo
fuit, & nunc mortuus, pœnè me interſicit. Hinc a-
criore feruens malitia, Auguſtodunum ire inſtituit
ut eius loci epiſcopum perderet: ſed in ipſo itine-
re, cùm à menſa, ad exonerandum ventrem, ſurge-
re cogeretur, infœlicem animam, cum inteſtinis
& viſceribus, in cloacam dimiſit. Cuius repentino
interitu, regij miniſtri deinceps compreſſi fuerunt,
ne ab vrbe Bituricenſi eiuſmodi pecunias extor-
querent.

Poſteà, cùm Pipinus Francorum princeps, ad-
uerſus Eudonem, Aquitaniæ principem, pugnatu-
rus, ad Bituricẽſe oppidum veniſſet, Barbari, in vil-
la, quæ Carobeias dicitur, domum S. Auſtregiſili,
inflammare voluerunt, nihil fracti admonitionib.
vicinorum, qui illis dicebant, multa diuinitùs illic
fieri miracula. Sed ſimulatque flammas domui in-
iecerunt, arrepti à dæmonibus, partim ſe in ipſas
flammas præcipites dederunt, partim dentibus ſe
laniarunt, partim membra ſibi corporis truncarũt.
Vbi Pipinus id cognouit, exercitu eius, ea re, valdè
perterrito, edicto cauit, ne quiſquam res aut villas
S. Auſtregiſili attingeret. Non multò pòſt, Eudo
eandem vrbem obſidens, Agnum virum primari-
um in monaſterio S. Auſtregiſili manere iuſſit. Ille
verò auaritia cæcus res monaſterij omnes comiti-
bus ſuis diſtribuit: ſed paulò pòſt, in menſa, repen-
tina morte, pœnas tanto ſcelere dignas luit.

Expilcator rerum eccleſiaſticarum diuinitus punitur.

VITA BERNARDINI SENENSIS, PRO-
feſſioni Franciſcanę. ex ea, quæ eſt integra fide, apud
Surium. Obijt in ciuitate Aquilæ XX Maij anno Do-
mini 1443. Sedenti Eugenio 4. Relatus eſt in nume-
rum Sanctorum à Nicolao Papa V. anno 1451.

In

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN